

Help mij Leven

Nieuwsbrief

Jaargang 37, nr. 134: oktober 2023

Stichting 'Help mij leven' biedt kinderen in extreme risicosituaties de kans op een beter bestaan.

Nieuwsbrief

Colofon en inhoudsopgave

Colofon

De nieuwsbrief is een uitgave van stichting 'Help mij leven' en verschijnt drie keer per jaar.

Oplage circa 1.100 stuks

ISSN: 2211-4270

Redactie

André van der Eijk

Allard Gunnink

Yke Meindersma

Correspondentie

mail@helpmijleven.org

Inhoudsopgave

Bestuursmededelingen	3
Brief uit Brazilië	4
Evenvoorstellen: Piet & Marieke	10
Column: architect Cláudio	11
Werkvakantie Brazilië 2024	13
Stamppotbuffet	14
Gemakkelijk geld overmaken	15
Contact	16

Stichting Help Mij Leven is een CBF Erkend Goed Doel. Het CBF (Centraal Bureau Fondsenwerving) is een instantie die goede doelen controleert. Alleen goede doelen die aan strenge kwaliteitseisen voldoen, kunnen de CBF-erkenning krijgen.

Bestuursmededelingen

Beste donateur,

Het jaartal 1988 doet bij veel Nederlanders van boven de 40 wel een belletje rinkelen. Dat was immers het jaar waarin het Nederlands elftal voor de eerste (en tot dusver enige) keer het Europees Kampioenschap Voetbal won. Leuk weetje: 1988 was ook het jaar waarin Help Mij Leven werd opgericht. En dus bestaat onze stichting dit jaar alweer 35 jaar!

We zijn blij en dankbaar dat we het welzijnswerk van Robert Smits en zijn team in Brazilië al die jaren hebben kunnen ondersteunen. Dat hebben we niet alleen gedaan. Door de jaren heen hebben talloze vrijwilligers zich ingezet voor Braziliaanse kinderen die hulp nodig hebben. Deze vrijwilligers spanden – en spannen – zich in vanuit Nederland, of reisden af naar Brazilië om daar ter plekke hulp te bieden.

Piet en Marieke Oostenbrink zijn hier een uitstekend voorbeeld van. Vanaf het eerste uur waren zij, in allerlei hoedanigheden, betrokken bij het werk dat Help Mij Leven in Nederland doet ten behoeve van kinderen in het verre Brazilië. Ook reisden zij verschillende keren naar Rio de Janeiro en Pequeri om daar zelf de handen uit de mouwen te steken bij de projecten van Robert en zijn team. Het 35-jarig jubileum van Help Mij Leven leek ons dan ook een mooie gelegenheid om Piet en Marieke iets te laten vertellen over hoe zij Robert leerden kennen en betrokken raakten bij onze stichting. U leest er meer over in de rubriek 'Even voorstellen.'

Traditiegetrouw komt Robert zelf natuurlijk ook aan het woord in deze nieuwsbrief. In zijn 'Brief uit Brazilië' praat hij u en jou graag bij over de recente ontwikkelingen bij de verschillende projecten van onze Braziliaanse partnerorganisatie REMER. We zijn ook blij om te kunnen melden dat Robert in november voor enkele weken naar Nederland komt. Daar zijn we extra blij om omdat we ons 35-jarig jubileum graag in zijn gezelschap willen vieren. We hebben namelijk een bescheiden jubileumfeestje georganiseerd, waarvoor we u en jou van harte uitnodigen! Het feestje vindt plaats op zaterdag 18 november (zie de bijgaande flyer voor meer informatie).

Tot slot: terugkijkend op de afgelopen 35 jaar willen we graag alle vrijwilligers bedanken die zich, op wat voor manier dan ook, hebben ingezet voor onze stichting. En we willen u en jou bedanken voor al jullie steun – financieel of anderszins – aan Help Mij Leven en daarmee aan het welzijnswerk van REMER in Brazilië. We hopen dat we ook in de toekomst op jullie onmisbare hulp mogen blijven rekenen.

Namens het bestuur van stichting Help Mij Leven,

Matty Kloosterman

Voorzitter

Beste vrienden,

November 1984 nam ik in Nederland afscheid van vrienden en familie om naar Brazilië te gaan. Voor hoe lang het zou zijn? Ik had geen idee. Wat ik zeker wist, was dat ik kinderen zou gaan helpen om hun een kans te geven op een toekomst. Het begon met de bouw van een weeshuis op het platteland, daarna broodjes uitdelen aan straatkinderen op Central en het opstarten van sportclub Sparta in de favela.

Momenten om van dit alles af te zien en terug te gaan naar Nederland, waren er genoeg. Zoals op de avond waarop ik met een groep kinderen op straat zat, toen een man mij om hulp vroeg. Ik liep met hem mee tussen de lege stalletjes op het verlaten plein, totdat ik werd omsingeld door een groep met messen gewapende mannen. Ik moest mijn spullen inleveren. Daarna siste een man mij toe dat ik nooit meer terug moest komen, want dan zou ik het niet overleven. Straatkinderen kwamen aangerend en bekeken het tafereel. Ik antwoordde de man hakkelig maar duidelijk dat dat NOOIT zou gebeuren. Een seconde later sloeg een man mij keihard met een staaf op de mond. Ik spuugde bloedend een tand uit en ineens kwam de straatjeugd in actie: met flessen en stokken verjoegen zij het viertal. Ik was tot dat moment een aardige gringo, maar nu werd ik ineens 'Tio (ome) Roberto.'

Op een andere avond werd een jongen, in een verlaten straat, vlak voor mijn ogen doodgeschoten. Hij lag daar in de regen op de stoeprand. Ik heb er minuten bij gezeten totdat andere mensen zich ermee gingen bemoeien.

Op een middag spurtte de 14-jarige Sparta-speler Toni, die ook voor de drugsbende werkte, naar het clubgebouw. De sportlessen waren nog niet begonnen, ik was de zaal aan het vegen. Hij stond daar in zijn korte broek, een oud Flamengo-shirt en slippers met de angst in zijn ogen in de grote deuropening. "De politie komt eraan, zij willen mij vermoorden," riep hij met hoge stem. Ik had geen tijd om na te denken, wees op de bijleszaal. Toni rende daar heen en sloot de deur van het lokaal. Nog geen minuut later stonden twee agenten met pistolen in de deuropening van de club. Zij keken rond, vroegen of ik een man had gezien. "Nee," antwoordde ik, er niet bij vermeldend dat ik wel een wanhopig kind had gezien. De agenten verdwenen weer snel om op zoek te gaan. In angst wachtte ik nog zeker tien minuten. Ik opende de deur van het lokaal waar Toni mij een tekening toonde van een huisje in de natuur. "Eens ga ik daar wonen," fluisterde hij mij toe. Zeven maanden later werd hij vermoord.

Momenten van twijfel, angst, verlangen naar mijn familie, vrienden en de club Feyenoord waren er regelmatig. Aan de andere kant was er de hoop op de blije gezichten van de kinderen die iedere avond konden voetballen, die hulp kregen met bijlessen. Straatkinderen die elke avond toch even hoorden dat zij geen uitschot zijn, maar kinderen waar om gegeven wordt.

Juli 1988 ging ik terug naar Nederland om een stichting op te zetten voor financiële hulp bij het bouwen van een woonhuis voor stratkinderen. Zo werd 35 jaar geleden de Nederlandse stichting Help Mij Leven in Bleiswijk geboren. Een feest dat wij op zaterdag 18 november van dit jaar met z'n allen hopen te vieren. Het zou allemaal nooit gelukt zijn als we het niet allemaal samen gedaan hadden. In november ben ik 40 jaar in Brazilië. Dat ik weet dat wij samen duizenden kinderen door middel van vele verschillende projecten een belangrijke aanzet tot een betere toekomst hebben kunnen geven, maakt me dankbaar voor alles.

REMER Rio - Straatwerk (fabriekshallen in centrum)

In de coronaperiode begonnen wij met het werk onder de straatkinderen in de fabrieken. Er was werkelijk niemand die naar hen omkeek. Door onze activiteiten heeft de gemeente Rio eind 2022 een maand lang met ons meegelopen in de drie vervallen fabriekspanden, waar meer dan duizend mensen onder de meest erbarmelijke omstandigheden leven. De gemeente gaat dertig door REMER uitgekozen families begeleiden voor wat betreft hun gezondheid en huisvesting. Een afdeling van de gemeente Rio, namelijk Rede Rio Criança, loopt elke dinsdag en donderdag met onze activiteiten mee en gaat op de vrijdag (als REMER geen activiteiten heeft) ander sociaal werk doen.

De scholen waar de kinderen les hebben, zijn erg blij met onze bijlessen en zij zijn ook steeds meer gericht op betere samenwerking. Het blijft een moeilijke taak om ervoor te zorgen dat de kinderen, die 's ochtends om 07.00 uur naar school moeten, ook daadwerkelijk op tijd gewekt worden door hun moeders. Wij blijven ervoor knokken dat de kinderen leren om niet elke avond na 23.00 uur naar te bed gaan, zodat zij uit zichzelf op tijd op kunnen staan.

Van de staat krijgen wij begin 2024 een nieuwe grote auto (een Doblo) om de kinderen te vervoeren. Nu doen we dit nog met een oud Volkswagen busje dat elke maand zoveel kosten maakt dat je je afvraagt of het wel verantwoord is om er in te blijven rijden.

REMER Rio – Escolinha Feyenoord FQQ (Favela Faz Quem Quer)

Drie avonden in de week zijn hier voetbalactiviteiten, op zaterdag worden die verzorgd door sportleraar Pedro. Afgelopen maand is onze oud-straatwerker Alex bij ons teruggekeerd. Hij werkte het laatste jaar niet meer bij ons omdat hij zijn zieke vrouw moest begeleiden. Hij rondde wel in de avonden zijn studie Lichamelijke Opvoeding af. Nu zijn vrouw overleden is, keert hij terug. Alex werkt twee dagen bij de sportactiviteiten met de straatkinderen in het centrum en drie middagen met de kinderen in Faz Quem Quer.

Er zijn kinderen die liever andere sporten doen dan voetbal, ook zijn er kinderen die van hun ouders niet in de donkere avonden naar de club mogen. Er is dus nu ook trefbal, volleybal en handbal op de dinsdag, woensdag en vrijdagmiddag voor 70 kinderen. Het is belangrijk dat de kinderen uit de favela niet alleen in hun huisje voor de tv zitten en met hun mobiel bezig zijn, maar dat zij bewegen en plezier hebben. Ook thema's als 'goede voeding' en 'hoe om te gaan met je lichaam' zijn belangrijk.

Wij hebben een vuilnisbelt weggehaald om ons spelershome en een tribune te bouwen. Een stukje grond naast het plein werd gebruikt door een aantal bewoners om een kleine apotheek te bouwen. Eind augustus werd deze geopend en het maakt mij erg gelukkig dat de mensen uit de favela niet meer de wijk uit hoeven om medicijnen te kopen als de nood hoog is.

Samenwerkingsverband REMER met Instituto Silvestre (favela Antares)

Van 2013 tot 2021, toen REMER in het schooltje in Antares voor honderden kinderen activiteiten verzorgde, waren er enthousiaste jongeren die altijd behulpzaam waren met extra werk. Altijd waren zij te vinden op het werk en wat voor opdracht je ze ook gaf, zij stonden altijd klaar. Fabricio en Dandalia waren twee van hen. Zij deden verschillende cursussen en in coronatijd deelden zij eten uit aan hen die onder de armoedegrens leefden. Momenteel hebben zij een baan binnen het nieuwe Instituut en Fabricio is de algemene leider. Geweldig om te zien dat ex-leerlingen zo gemotiveerd zijn om iets te kunnen betekenen voor de kinderen uit hun favela!

Samenwerkingsverband tussen Help Mij Leven en Sparta (Morro da Providência)

Davi en João, beiden 14 jaar, voetballen al jaren bij Sparta en wonnen vele toernooien. Een paar maanden geleden was er een testweek bij de profclub Botafogo.

De trainer Petroleo nam ze mee en aan het eind van deze week werden beiden goedgekeurd. Zij trainen en spelen wekelijks bij de onder de 15 jaar van de club. De club Sparta ligt tegenover de fabriek Elma waar tientallen kinderen wonen. Sinds juli komen er steeds meer kinderen uit deze fabriek naar de voetbalclub om te genieten van een paar heerlijke uurtjes.

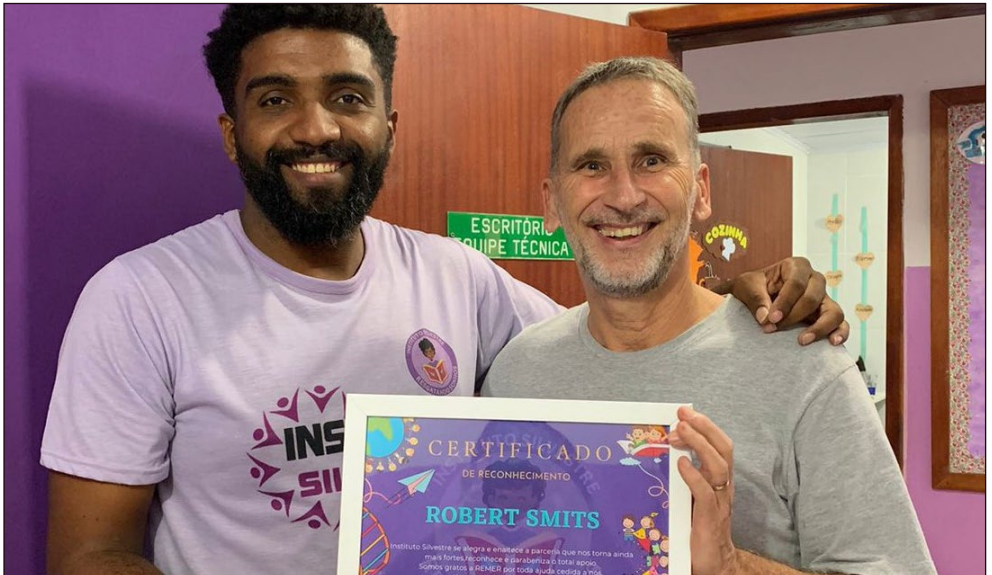
REMER Minas Gerais - Bicas

Een belangrijk voordeel van het feit dat REMER de kinderen sinds kort opvangt in het stadje Bicas, is de hechte samenwerking met justitie, het openbaar ministerie en de kinderraad. Deel uitmaken van de gemeente Bicas en wonen op loopafstand van alles, maakt de samenwerking tot een groter succes. De Sitio Shalom, die buiten Pequeri lag, was eigenlijk altijd een beetje van niemand.

In de afgelopen twee maanden zijn drie van onze kinderen geadopteerd en vier andere kinderen zijn ondergebracht bij een gastgezin. Twee jongeren doen een extra cursus, vier van hen zitten op een sportvereniging en twee jongeren hebben een baan. Ze zitten allemaal op school. Wij hebben drie jongeren die dit kalenderjaar 18 zullen worden. Zij zijn op zoek naar een woning waar zij samen kunnen gaan wonen.

Er zijn tegenwoordig veel aanvragen voor opvang. In verband hiermee zijn er twee belangrijke veranderingen die wij samen met justitie willen doorvoeren. (1) Wij willen alleen kinderen opvangen die uit regio Bicas komen (Bicas, Pequeri, Guarará

en Maripá). De familie woont dan dicht in de buurt en door veel contact is er een grotere kans op hereniging met een familielid. (2) De gemeentes betalen niet meer per kind, maar nemen de maandelijkse kosten voor de opvang in z'n geheel over door deze te verdelen over de vier gemeentes. Dit gaat veel minder tijd kosten en op deze manier kunnen de gemeentes aankloppen bij de staat voor subsidie.

De bouw van het nieuwe complex in Bicas verloopt uitstekend. Wij gaan er vanuit dat de gebouwen eind december zullen worden opgeleverd. Op de tweede verdieping van het kantoor gaan wij preventief werk doen: tachtig kinderen uit probleemgezinnen krijgen verschillende cursussen aangeboden. Ook zullen er sportlessen worden gegeven op een dichtbij gelegen veld onder leiding van een sportleraar. De financiën hiervoor zijn goedgekeurd door Criança Esperança in samenwerking met UNESCO.

Op weg naar Rio kwam ik op de snelweg met een snelheid van 90 km per uur in een olievlek terecht. De auto werd via de railing tegen de bomen gegooid, ging een aantal keer over de kop en werd weer teruggegooid op de snelweg. De auto was geheel vernield, alleen mijn stoel bleef volledig intact en ik had geen schrammetje. Alle mensen die stopten, zeiden dat ik een goede engel op mijn schouder had gehad en dat het een Godswonder was. Gelukkig weet ik dat al jaren! Gek eigenlijk dat ik pas de volgende dag besepte wat er allemaal gebeurd was en dat mijn taak er voorlopig nog niet op zit. Er zijn nog dingen te doen.

Ik wil een ieder van jullie ontzettend bedanken voor alle steun in welke vorm dan ook. Ik hoop jullie in november in Nederland te mogen ontmoeten. Ik wens jullie allen Gods Rijke Zegen toe.

Met zeer vriendelijke groet,

Oetsia, Moises, Janine en Robert

Even voorstellen: Piet & Marieke

Uit welke mensen bestaan de teams van Help Mij Leven en REMER? En hoe gaat het nu eigenlijk met de volwassenen die als kind door REMER geholpen werden? In de rubriek 'Even voorstellen' laten we u en jou graag kennismaken met onze medewerkers, vrijwilligers én met degenen die door REMER werden ondersteund. Dit keer stellen Piet en Marieke Oostenbrink, vrijwilligers van het eerste uur, zich voor.

Toen wij in 1972 in Bleiswijk op zoek waren naar een huis, kwamen we op de Sportlaan, met een plantsoen voor de deur, dus we zagen de mogelijkheid van een vrij uitzicht. Het regende die dag, maar toch zag het er vriendelijk uit. We slaagden erin daar te gaan wonen en maakten kennis met burens, kerkgenoten en straatgenoten. In deze straat woonde Robert Smits ook, vier huizen verder. Piet kon hem helpen bij de voorbereiding van zijn examens. Gelukkig slaagde Robert en als dank kregen we een bijzonder cadeau: een gravure met spelende kinderen op een schoolplein. We noemen dit speciaal omdat deze link voor ons zo betekenisvol is geweest dat we ons bleven inzetten voor het werk in Brazilië.

Piet leerde in de vakantie Portugees en in 1997 heeft hij zich opgegeven om als begeleider van een groep jongeren met World Servants naar Brazilië te gaan. Als actie om geld in te zamelen voor de reis deden we ons best om op oudejaarsdag oliebollen te bakken in onze schuur. Bakkers, deegmakers, venters, voor iedereen was er wel een plekje te vinden. Ondanks de kou – 's morgens om 10 uur was het min 10 graden – werden de oliebollen gaar, waarna ze werden verkocht in Bleiswijk, Bergschenhoek en Berkel.

We kregen ook veel informatie van onze dochter Rianne, die het Portugees al onder de knie had gekregen door in Portugal en Brazilië stage te lopen, en met de eerste groep jongeren mee was gegaan naar Brazilië. Door de toenemende belangstelling van de groepen van World Servants groeide het aantal donateurs.

We hebben al jaren op koningsdag de Oranjebazar in de Open Hof in Bleiswijk. Van de opbrengst is altijd een derde deel bestemd voor Help Mij Leven.

Onze eerste ervaringen in Rio

Piet was nog geen 24 uur in Rio en toen ging het erom een fundering te storten voor een steunpaal voor het huis van Almucena. Als die er stond kon de rest van de groep doorwerken na de lunchpauze. Piet stond daar met Almucena, de toekomstige bewoonster van het te bouwen huis, en een helper, en moest zich redden met het Portugees dat hij geleerd had. Het lukte! Ondanks allerlei goedbedoelde raad die Piet van tevoren gekregen had over het voorkomen van

besmetting met bepaalde ziektes at hij mee met de broodjes die ze klaargemaakt hadden en dronk van het water dat zij ook dronken. Hij heeft er geen nadelen van ondervonden, het ging allemaal op. Een goede les: neem, eet en drink.

Toen ik, Marieke, in januari 1997 aankwam in Rio moest ik even van de reis bijkomen. Daarom maakte ik met onze dochter Rianne een wandeling over het Copacabana-strand. Een man met een mes hield ons staande en eiste ons fototoestel. Rianne hield hem aan de praat over het filmpje dat ze wilde houden, terwijl het mes nog in mijn zij prikte. Gelukkig zag een taxichauffeur het. Hij stopte en rende naar ons toe. De overvaller schrok en rende weg. Daarna genoten we van de ruimte en de rust op de Sítio. We zijn een paar maal naar Brazilië geweest en waren diep onder de indruk van alles wat we zagen en meemaakten.

Het bestuur van Help Mij Leven wordt altijd gevormd door zeer actieve, meelevende en betrokken mensen. Ik ben heel dankbaar dat ik zoveel jaren met iedereen heb mogen samenwerken.

We willen jullie allemaal heel hartelijk danken voor de inzet en betrokkenheid om de kinderen in Brazilië een toekomst te geven. We wensen iedereen Gods zegen toe.

Piet en Marieke

Column: architect Cláudio over zijn relatie met REMER

Cláudio José Escaraboto is de architect van het nieuwe wooncomplex dat momenteel gebouwd voor de kinderen die door REMER worden opgevangen in Bicas. Zijn werkzaamheden voor dit project verricht hij kosteloos. In deze column beschrijft Cláudio zijn eigen achtergrond, zijn ontwikkeling tot architect en de warme gevoelens die hij koestert voor het werk van REMER in zijn geboortestad.

Mijn naam is Cláudio José Escaraboto. Ik ben architect en stedenbouwkundige, geboren in het stadje Bicas, in de staat Minas Gerais, Brazilië. Ik kom uit een arm gezin. Al sinds mijn kindertijd heb ik een aanleg voor tekenen. Ik zette mijn eerste stapjes op het gebied van architectuur in 1994, toen ik begon met het tekenen – met de hand, gebruikmakend van inktpenningen – van architectuurprojecten.

Stap voor stap volgde ik de ontwikkelingen op het gebied van architectuur, zodat ik op een gegeven moment niet meer met de hand tekende maar de computer ging gebruiken als werkinstrument. Ik volgde thuis cursussen en kocht vele tijdschriften en boeken om te leren en mij steeds verder te ontwikkelen als professional.

Ik heb lange tijd alleen gewerkt, totdat ik in 2015 een samenwerking opzette met Simone, de nicht van mijn vrouw. Wij hadden al samen op de universiteit architectuur en stedenbouw gestudeerd. Ons bedrijf heet 'Aferro Arquitetura e Urbanismo' en houdt zich bezig met de ontwikkeling van architectonische en stedenbouwkundige projecten en het uitvoeren van topografische onderzoeken.

Als bedrijf hebben wij grote bewondering voor het welzijnswerk van REMER in Brazilië. We vinden het prachtig dat deze welzijnsorganisatie zulke belangrijke

initiatieven in onze regio ontwikkelt. Door kinderen met een problematische thuissituatie te helpen doet REMER heel goed werk. We waren ook zeer onder de indruk van de komst van een groep Nederlanders in juli 2022. Deze Nederlandse vrijwilligers kwamen naar Bicas om een muur te metselen, als omheining rond het bouwterrein waar inmiddels het nieuwe wooncomplex wordt gebouwd. Het was enorm verrijkend om deze vrijwilligers aan het werk te zien: ploeterend in de zon, zich inspannend voor kinderen uit onze stad. Dat maakte een enorme indruk op mij.

Daarom wilde ik onze diensten als architectenbureau graag kosteloos verlenen bij het bouwproject van REMER in Bicas. Het Aferro-team, samen met partners en vrienden van het bedrijf, heeft het architectuurplan voor het wooncomplex ontwikkeld. En momenteel begeleid ik de werkzaamheden van de bouw, stap voor stap. Het eerste wat ik elke werkdag doe, is 's morgens een bezoek brengen aan het bouwterrein. Daar controleer ik of alles correct verloopt, zodat we uiteindelijk het gewenste resultaat behalen.

Het is mij een groot genoegen om deel te mogen uitmaken van dit waardevolle project van een instelling die kinderen in de armen sluit en hen genegenheid, zorg en onderwijs biedt. Hulde aan REMER en al haar medewerkers, of zij nu direct of indirect bij het project betrokken zijn.

Hartelijk dank!

Cláudio José Escaraboto

Werkvakantie Brazilië 2024: ga jij mee?

Na twee jaar vertraging – vanwege de coronapandemie – kon er in 2022 gelukkig weer een groep Nederlandse vrijwilligers afreizen naar Brazilië. Deze enthousiaste vrijwilligers hebben hun handen flink uit de mouwen gestoken in Rio de Janeiro (zie foto), Pequeri en Bicas. Zo'n werkvakantie is altijd een bijzondere tijd voor het team van REMER, de kinderen en Robert, maar ook voor de vrijwilligers uit Nederland. Je ziet en voelt waar we als stichting mee bezig zijn en voor wie we het doen. Dat blijft bijzonder. En het is fijn om al klussend de projecten van REMER daadwerkelijk te ondersteunen.

Volgend jaar (zomer 2024) willen we graag opnieuw met een groep vrijwilligers in Brazilië aan de slag. Lijkt het jou leuk om mee te gaan? Je hoeft niet supertechnisch te zijn of handig: voor iedereen is er altijd wel werk. Je bent ongeveer drie weken in Brazilië. De werkvakantie is gepland in augustus 2024.

Wil jij volgend jaar een paar weken de handen uit de mouwen te steken bij de projecten van REMER? Meld je dan vast aan, door een e-mail te sturen naar matty@helpmijleven.org. Heb je vragen? Stuur dan ook gerust een e-mail!

Op vrijdagavond 27 oktober 2023 om 20.00 uur is er een informatieavond over de werkvakantie. Wil je hierbij zijn, stuur dan ook een mail naar matty@helpmijleven.org. De locatie is nog niet bekend, maar zal in het noorden van het land zijn.

Matty Kloosterman

Stamppotbuffet

Ook dit jaar willen wij weer een stamppotbuffet organiseren waar Robert ook aanwezig is en ons gaat bijpraten over de actuele zaken van de stichting en het werk in Brazilië.

Datum: vrijdag 1 december 2023

Aanvang: 18.00 uur

Kosten: € 20,- per persoon *(de opbrengst komt volledig ten gunste van Help Mij Leven)*

Locatie: It Geahûs Greate Buorren 15, 9263 PK te Garyp

Geef je op via mail: matty@helpmijleven.org

Het belooft weer een gezellige en informatieve avond te worden!

Gemakkelijk geld overmaken

Graag maken wij u attent op de mogelijkheid om periodiek een vast bedrag naar de stichting over te maken. Het voordeel daarvan is dat u er geen omkijken meer naar heeft.

Wilt u het werk van REMER en Sparta structureel ondersteunen, vul dan de machtiging onderaan deze pagina in en stuur deze per post of e-mail naar het secretariaat van de stichting. U kunt uw betaling uiteraard altijd stopzetten wanneer u dat wenst: een bericht aan het secretariaat is voldoende. Als vaste donateur van stichting 'Help mij leven' ontvangt u (indien u daar prijs op stelt) drie keer per jaar onze nieuwsbrief.

Afschrijvingen

Maandincasso: rond de 30^e van de maand

Kwartaalincasso: 30 maart, 30 juni, 30 september en 30 december

Halfjaarincasso: 30 juni en 30 december

Sturen aan: stichting 'Help mij leven' - Gamba 2, 3068 HK Rotterdam

Ik ondersteun het werk in Brazilië met een financiële bijdrage, daarom stuur ik de onderstaande machtiging op. Ik ontvang drie keer per jaar de nieuwsbrief van stichting 'Help mij leven'.

Ondergetekende,

Naam en voorletters _____

Adres _____

Postcode & woonplaats _____

Email-adres _____

IBAN Rekeningnummer

NL _____

verleent hiermee tot wederopzegging machtiging aan **stichting 'Help mij leven'** om € _____ (euro) *eenmalig / per maand / per kwartaal / per jaar** van bovenvermelde rekening af te schrijven.

De nieuwsbrief ontvang ik graag per *post/digitaal**

Datum: _____

Handtekening: _____

*) Doorhalen wat niet van toepassing is

Door ondertekening van dit formulier geeft u toestemming aan:

- *stichting 'Help mij Leven'* om doorlopende incasso-opdrachten te sturen naar uw bank om een bedrag van uw rekening af te schrijven voor het werk onder de straatkinderen in Brazilië;
- *uw bank* om doorlopend een bedrag van uw rekening af te schrijven overeenkomstig de opdracht van stichting 'Help mij Leven'.

Als u het niet eens bent met deze afschrijving kunt u deze laten terugboeken. Neem hiervoor binnen acht weken na afschrijving contact op met uw bank. Vraag uw bank naar de voorwaarden.

Incassant ID stichting Help mij Leven: **NL29ZZZ411734790000**

Kenmerk machtiging: **HML - <donateursnummer >**

Like onze pagina!

www.facebook.com/helpmijleven

Volg ons ook op Instagram:

[instagram.com/helpmijleven/](https://www.instagram.com/helpmijleven/)

Contact

Informatie en adresgegevens

Bestuur 'Help mij leven'

Mw. M. Kloosterman (voorzitter)
 Mw. M. van der Wenden (secretaris)
 Dhr. R. Overkamp (penningmeester)
 Dhr. P.G. van Baalen
 Dhr. A. Gunnink

Secretariaat

Gamba 2
 3068 HK Rotterdam
 Telefoon: 010-4209181
mail@helpmijleven.org
www.helpmijleven.org
www.facebook.com/helpmijleven

Giften t.n.v. stichting 'Help mij leven'

IBAN NL 23 RABO 0 1076 14 642

Coördinatie vrijwilligers

Mw. J. Groenendijk Do Nascimento
vrijwilligers@helpmijleven.org

© Copyright 2023

Niets uit deze uitgave mag worden verveel- voudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, Internet of welke andere wijze dan ook, zonder uitdrukkelijke toestemming van stichting 'Help mij leven'.